

ATELIER
ΛΑΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ - ΤΗ. ΑΡΛΟ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 3 (ΟΜΟΝΟΙΑ)

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΜΑΪΟΥ - 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ
& ΠΑΝΤΟΣ ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΟΣ

**Β'. ΕΘΝΙΚΗ & ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΛΑΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ - ΤΗ. ΑΡΛΟ
14 ΜΑΪΟΥ - 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935
11 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 11 (ΕΝΑΝΤΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ)**

Αι δραματικώτεροι σελίδες τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ποῦ συνεκίνησαν βαθύτατα δλό-
κληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ζωντανεμένοι εἰς ζωγραφικοὺς πίνακας πρωτοτύπου ἐμπνεύσεως καὶ τέχνης,
ποῦ προκαλοῦν ὀλίγη συγκινήσεως, ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἰοησκευτικῆς λατρείας.

Τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς ταύτης τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ἔμπλεοι ἐνθουσιασμοῦ καὶ
συγκινήσεως παραδίδομεν σήμερον ἀνάγλυφον διὰ τῶν ἱστορικῶν τῆς Ἐκθέσεώς μας ταμπλό εἰς τὸν
Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὴν ἐνδοξὸν αὐτοῦ ἱστορίαν.

Ἴδου αὐτοὶ ἐν περιλήψει:

- 1) «Εἰς τὴν ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ» = Ἡ ἀποθέσις τοῦ σεπτοῦ Βασιλέως ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ τοῦ ΙΒ. καὶ τῶν ΕΞ ΤΥΦΕΚΙΣΘΕΝΤΩΝ Πολιτικῶν καὶ Ἀρχιστρατήγου κ.λ.π. 2) «Οἱ ΝΙΚΗΤΑΙ» = Σύνεσις καὶ τὸλμη, συγκατάθεσις καὶ ἡρωϊσμός 1 - 12 Μαρτίου ΑΘΗΝΑΙ-ΣΤΡΥΜΩΝ κ.λ.π. 3) «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ» = Ἡ ἐνδοξὸς καὶ ἡρωϊκὴ ἀεροπορία μας, βομβαρδίζουσα τοὺς ἐπαναστάτας, πειρατὰς κ.λ.π. 4) «ΟΠΤΑΣΙΑ - ΟΝΕΙΡΟΝ - ΕΛΠΙΣ» ... Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ ... κ.λ.π.

Ἴδου ἡ ἐπὶ μίαν δλόκληρον δεξίαν γιγαντιαία πνευματικὴ, ἠθικὴ, σωματικὴ καὶ μέχρσι ἀνεπανορ-
θώτου καταστροφῆς οἰκονομικὴ, ἀλλὰ μεγάλη καλλιτεχνικὴ ἡμῶν χειρονομία. Ἴδου πλέον ἡμεῖς, ἐνώπι-
ον τοῦ ἀγνοῦ ἰδεολόγου μαχητοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀλλὰ καὶ παντὸς εὐγενοῦς ξένου ἐπισκέπτου, ἀνα-
μένοντες νὰ κοιθῶμεν παρὰ πάντων, εἰδικῶν καὶ μὴ.

Ἄλλὰ ἐκρίθημεν ἤδη ἀπὸ πέρυσιν διὰ Παλλαϊκοῦ προσκυνήματος τῆς Α' ἐκθέσεώς μας καὶ δὴ εἰ-
δικῶς τοῦ πίνακος μας «Εἰς τὴν ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ» ἐν τῷ «ΦΟΥΑΓΙΕ» Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς 19)5 - 12)6
1934 καὶ δι' αὐτὸ τὰ ἔργα μας ταῦτα κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν ἀπάντων γενικῶς, γηγενῶν καὶ ξένων, ἀ-
ἀνεξαρτήτου φρονήματος καὶ ἰδεολογίας φωτογραφηθέντα ἀριστοτεχνικῶς, διατίθενται εἰς καλλιτεχνικά
φωτογραφικὰ ἀντίτυπα πάντος μεγέθους, σχήματος, τύπου, χρωματισμοῦ καὶ πλαισιώματος, ἐν τῇ Ἐκθέ-
σει μας' προσιτὰ εἰς κάθε βαλάντιον, καθότι τὰ ἔργα μας ταῦτα ἐξεπονήθησαν εἰδικῶς, ἵνα ἀποτελέσωσι
κτῆμα, μικρὸν ἱερὸν κειμήλιον παντὸς Ἑλληνοῦ, ἀλλὰ καὶ ξένου ἐπισκέπτου ἡ μὴ τῆς Ἐκθέσεώς μας, ποῦ
ἐπόνεσε διὰ τὰ ἀγνά ἰδανικά, διὰ τὰ ἱερὰ ἔθνη καὶ ἰδεώδη τῶν μαρτύρων καὶ ἡρώων τῆς ἐλευθερίας τῆς
Ἑλληνικῆς μας Πατρίδος, τῆς Ἑλληνικῆς μας γῆς.

Διανέμονται δὲ ταῦτα προσωπικῶς καὶ ἀποκλειστικῶς παρὰ τοῦ κ. ΛΑΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ μόνον ἐν
τῇ Ἐκθέσει. (COPYRIGHT παγκόσμιον) Πειραιεὺς Αἰγάλεω 128. Ἀθῆναι Θεμιστοκλέους 3 (Ὁμόνοια).

Αὐτὴν τὴν ἐκθεσὶν καλεῖται νὰ τιμῆσιν καὶ πάλιν διὰ τῆς παρουσίας του τὸ εὐγενὲς Ἑλληνικὸν κοι-
νὸν ὡς καὶ πάντες οἱ παρεπιδημοῦντες ἐνταῦθ' ἰ φιλοξενούμενοί μας ξένοι.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΚΘΕΣΕΩΣ 14 ΜΑΪΟΥ - 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935 — ἌΝΟΙΚΗ 9 π.μ. - 9μ.μ. ΣΥΝΕΧΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡΑΧ. 5

ΣΥΝΑΓΟΝΙΣΤΑΙ μὴ πετάτε τὸ παρὸν, δίδετε το εἰς Β' εἰς Γ' φίλον Σας ἰδεολόγον μαχητὴν κ.λ.π.
Μὴ ποδοπατῆτε τὰ ἀγνώτερα ψυχικά σας φρονήματα καὶ πεποιθήσεις. Ἀναγνώσατέ το δημοσίᾳ εἰς ομά-
δας φίλων Σας, εἰς συλλόγους, εἰς Καφενεῖα, λέσχας κ.λ.π. παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν ἀγωνισταὶ τῆς ἱεραῆς
Ἑμῶν ἰδέας. Δὲν εἶναι τὸ παρὸν ὡς τὰ θεατρικὰ κουρελόχαρτα, ὡς αἱ ἐφήμεροι ρεκλάμαι ἐμπορικῶν
καταστημάτων. Ἀντιπροσωπεύει τὰ βαθύτερα, τὰ ἱερότερα, τὰ ἀφθάρτα ψυχικά Ἑμῶν συναισθήματα καὶ
πεποιθήσεις. Ἴδου καὶ τὸ διατι ἐτυπώθη ἀριστοτεχνικώτατα ἐπὶ χαρτοῦ ἐπιστολῶν. Διότι εἶναι ἀνοικταὶ
Ἑμῶν ἐπιστολαὶ πρὸς πάντας Ἑμᾶς.

ΛΑΚΗΣ ΑΤΑΛΑΝΤΕΥΣ - ΤΗ. ΑΡΛΟ

ὑπὸ τὴν ὕψηλὴν
προστασίαν τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Λαοῦ καὶ
παντὸς εὐγενοῦς
φιλέλληνος.

Β' ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

ΛΑΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ - ΤΗ ΑΡΛΟ

14 ΜΑΪΟΥ = 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

11 ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 11 (ΕΝΑΝΤΙ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ)

ΑΝΟΙΚΤΗ 9Π.Μ. — 9Μ.Μ. ΣΥΝΕΧΩΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΙΣΟΔΟΣ ΔΡ. 5

ΣΗΜ. Τὸ παρὸν ἀναλυτικὸν πρόγραμμα μετὰ προ-
λόγου, ἐπιλόγου καὶ ψυχαναλυτικοῦ κειμένου Δρ. 5

ΕΚΤΙΘΕΜΕΝΑ ΕΡΓΑ

1. ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ.	Δρ. _____
1α' 1β' 1γ' 1δ' 1ε'	> _____
2. ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ	> _____
3. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ	> _____
4. ΟΠΤΑΣΙΑ — ΟΝΕΙΡΟΝ — ΕΛΠΙΣ	> _____
5. Τὸ τραγούδι τοῦ πόνου	> 20,000
6. Σαλαμπὸ	> 20,000
7. Ὀνειρον τοῦ παρελθόντος	> 18,000
8. Μία πολίτισσα	> 5,000
9. Δύναμις, Πονηρία, Ματαιότης	> 12,000
10. Οἱ δύο Κατακτητὰ	> 15,000
11. Φαρισαῖος ἀναγινώσκων τὴν καταδίκην τοῦ Ἰησοῦ	> 18,000
12. Ὁ χορὸς τοῦ μαστουριοῦ	> 15,000
13. Οἱ χασικλήδες	> 15,000
14. Στενὰ τῆς Δωδώνης	> 10,000
15. Ἀγρυπνος Φρουρὸς	> 15,000
16. Τὰ δάκρυα τῶν Ἑβραίων εἰς τοὺς τοίχους τῶν Ἱεροσολύμων	> 5,000
17. Ὁ Μέγας Σείγης	> 5,000
18. Πρώκλησις Νο 1	> 5,000
19. » » 2	> 3,500
20. Ἡ Φατιμὲ	> 15,000

21. Λεϊλά	»	3.500
22. Πορτραίτο: Α. Α.	»	—
23. Όρφεύς καὶ Μίνως	»	18.000
24. Θρήνος τοῦ Όρφέως	»	2.500
25. Σπουδή Νο 1	»	750
26. » » 2	»	750
27. » » 3	»	1.100
28. » » 4	»	1.100
29. Λίμνη Ίωαννίνων	»	850
30. Πάργα	»	1.650
31. Ανκαβηττός	»	1.000
32. Γιάννενα	»	1.500
33. Πεύκα Λωδώνης	»	1.250
34. Τῆς Ἄρτας τὸ Γεφύρι	»	1.200
35. Κολοσσοὶ τῶν Θηβῶν	»	1.500
36. Εὐνοομένη Χαρεμοῦ	»	7.000
37. Νεῖλος ποταμὸς	»	1.500
38. Ἀντίτυπα φωτογραφικὰ παντὸς ἔργου ἀπὸ δρ. 205 μέχρι μετὰ πλασίων Double face	»	5.000

ΣΗΜ.— Ἡ πρώτη Ἐκθεσις ἔργων μας ἐγένετο πέραν 19 Μαΐου—12 Ἰουνίου 1934 ἐν τῷ «ΦΟΥΑΓΙΕ» Δημ. Θεάτρῳ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ἐλλείπει κατάλληλον καὶ ἐντελὸς ἀνεξαρτήτου ἐν Ἀθήναις αἰθούσης, ὑπῆρξεν δὲ αὐτὴ ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου της τὸ γενικὸν προσκύνημα ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐπισκεπτῶν αὐτῆς γηγενῶν καὶ ξένων.

Α. Α.

ΔΙΕΞΟΔΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΙΣ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΙΝΑΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ
ΥΠΟ ΛΑΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ

«Τὸ βιβλίον τοῦ δόξαται νὰ κοίτα
πολλὰ τοὺς ἔχει νὰ ἀφελῆσθῃ ἀπὸ ἐμᾶς»
ΓΚΑΙΤΕ

Εἰς χεῖρας παντὸς εὐγενοῦς ἐπισκόπου της Ἐκθεσεως μας ἀνεψίθμεν τὴν μικρὰν μας ταύτην διεξοδικὴν ἀνάλυσιν τῆς ἐμπνευσεως μας ἐπὶ τοῦ μεγάλου πίνακος «ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ», ὅπως κατασιῆ δυνατὸν εἰς πάντα ἀναγνώστην ταύτης, νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς τὸ θέμα τοῦ Πίνακος μας, ἴσον πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς τοὺς ἐμπνευστὰς καὶ ἐκπαινητὰς τοῦ ἔργου καθ' ὅσον ὁ Πίναξ οὗτος ἐξεπονθήτῃ εἰδικῶς διὰ νὰ ἀποτελέσῃ Ἱστορικὸν Ἑθνικὸν Κειμήλιον, τοῦ συγχρονιστικοῦ δράματος, διὰ μέσου τῶν αἰώνων της Ἀνθρωπότητος.

Ἴδου λοιπὸν αὕτη:

Τὴν 1)12)30 «θνελλώδη τοῦ Δεκεμβρίου νύκτα» αὐτομάτως μᾶς ἦλθεν ἡ ἐμπνευσις νὰ ἀποθανάτισωμεν διὰ ζωγραφικοῦ πίνακος τὸ κοσμοϊστορικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον συνετάραξε ἐνδλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἦτοι τὸν τυφεκισμὸν τῶν ΕΞ καὶ τὸν θάνατον τοῦ ΣΕΠΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ τοῦ ΙΒ', τοῦ ὁποίου ὁ θάνατος καθ' ἡμᾶς, ἐπῆλθεν ἐκ μαρσαμοῦ μᾶλλον καὶ οὐχὶ ἐκ φυσιολογικῆς τινος αἰτίας. Ἴδου ἡ ἐμπνευσις μας ἐν τῷ ζωγραφικῷ πίνακι «ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ»: Ὁ Βασιλεὺς νεκρὸς ἐν Φλωρεντίᾳ της Ἰταλίας: Ἀἰθωρεῖ τὸ Ἰταλικὸν στερεῶμα χάνεται καὶ παρουσιάζεται τὸ καθαρῶς Ἑλληνικὸν καὶ ὑπὸ τὸν Ἀττικὸν Ἀθηναϊκὸν Οὐρανόν. Ἡ Γαλανόλευκος καλύπτει τὸ φέρετρον μὲ τὴν μελανὴν κάτωθὲν της καλύπτραν, φέρουσαν τὸν δικέφαλον ἀετόν, τὸ ἐνδοξὸν στέμμα τοῦ Βυζαντίου, εἰς πολλὰ σχήματα κεντήματος. Ἐπὶ

τῆς κριολεῦκου καὶ ἀκριβὸς εἰς τὸ μέσον ἢ περίφημος Στραταρχικὴ ράβδος, ἣν ἐδώρισε τῷ Σεπτῷ ἐκλιπόντι Βασιλεῖ, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας Κάιζερ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλων στρατιωτικῶν γυμνασίων ἐν Βερολίνῳ, ὅτε καὶ κινωθεὶς ὑπὸ τῆς πτέρυγος τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἠτήθη καὶ συνελήφθη ἀχμαλώτος. Ἡ δόξα γυμνῆ ἐν ὅλῃ τῇ ἐκστάσει αὐτῆς, διὰ τῆς δεξιᾶς ἀφαιρεῖ τὸν στέφανον ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς καὶ στεφανώνει τὸν νεκρὸν πλέον Σεπτὸν Βασιλέα, ἀποτίονσα φόρον τιμῆς πρὸς τὸ ὑψηλὸν καὶ ἐνδοξὸν ἐκλιπὸν τέκνον τῆς μικρᾶς ἐνδόξου καὶ μαρτυρικῆς Ἑλλάδος. Διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ κλάδον δάφνης. Εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐνδόξου νεκροῦ ἢ ὄρανήν πλεον ἑστεμμένη Ἑλλάς μελανοφοροῦσα, πενθεῖ παρασοσμένη τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνδόξου τέκνου τῆς ποῦ ἐπὶ δεκαετίας ὀλοκλήρους ἐλάτρευσε λακνίσασα αὐτὸ εἰς τὰ ἱερὰ αὐτῆς χόματα καὶ Ἑλληνοπρεπῶς ἀναθρέψασα. Κάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς ὁ ἀτίθαστος λέων κρατεῖ ἐβλαβηκὰ εἰς τοὺς ὄνυχας αὐτοῦ τὸ ὀραϊότερον Σύμβολον τῆς Περιοτρᾶς τοῦ Νῆφ, κλάδον ἐλαίας. Ἦτοι τὸ Σύμβολον τῆς γαλήνης, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προσόδου, τὸ Σύμβολον τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Συμβολίζει δ' οὗτος, τὴν δύναμιν αὐτῆς, ἣτις, καίτοι ὑφίστατο εὐρίσκειτο ἐν καθηλώσει, ὡς οὐ ἔχουσα ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἠγέτην ἱκανὸν σθεναρὸν ὑπερασπιστὴν, ἀρχηγὸν συνετὸν ἵνα παραδοθῇ εἰς αὐτὸν αὐτῆ, — πρὸς τὸ καλὸν τῆς ὄρανης Ἑλλάδος — ἀνεῦ ὄρων καὶ διὰ τοῦτο ἦτο δεσμία, ἦτο σκλάβια. Πέριξ καὶ κατὰ μῆκος τοῦ ἱεροῦ Φερέτρου δώδεκα στεφανοί, δώδεκα περίφημον ἐνδόξων μαχῶν τοῦ Βουλγαρο — Τουρκο — Μακεδονικοῦ Μετώπου, ὧν ἠγήθη προσωπικῶς καὶ νικηφόρος ὁ αἰώνητος Βασιλεὺς. Προσφέρονται δ' οὗτοι εὐγνωμόνως παρὰ τῶν διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος τῷ Σεπτῷ ἐκλιπόντι Βασιλεῖ ὡς αἰώνιος φόρος τιμῆς καὶ εὐλαβείας διὰ τὸ πολυτιμώτερον ποῦ τοῖς ἐχάρισε δῶρον. Τὸ δῶρον τῆς Ἑλευθερίας. Καὶ εἰς τὸ ἀγνόν,

τὸ καθηγιασμένον τὸ ἱερὸν τοῦτο πλαίσιον, ἀναφαίνονται ὡς οὐαὶ ἐξερχόμενα ἐκ νεφελῶν αἱ ἀγναὶ ψυχὰ τῶν τυφροσθέντων πολιτικῶν καὶ τοῦ ἐνδόξου Ἀρχιστρατήγου. Λαβαίνουσαι δὲ αὐτὰ ἀνωθεν τῆς ἱερᾶς γῆς τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Παρθενῶνος, ἀνωθεν τοῦ τόπου τοῦ μαρτυρίου των, ἐξαυλωμένα ἀπὸ τὸν πόνον καὶ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὸν παραγμὸν τῆς γλαυκιάτης αὐτῶν Πατρίδος Ἑλλάδος, εἰς τὸν βομὸν τῆς ὁποίας ἀπέρωσαν μὲ πρωτοφανῆ ἠρωισμόν καὶ καρτερικότητα αὐτῆν τὴν ζωὴν των. Αἴφνης, μανθάνουν τὸν θάνατον τοῦ ἐνδόξου συνεργάτου των Στρατηλάτου Βασιλέως, οὕτως τὸ πνεῦμα, οὐδὲ ἐπὶ λεπτὸν ἐγκατέλειψε τὸν ἱερὸν χώρον τῆς ἰδιαίτης γενετήρας Πατρίδος του καὶ ποῦ πάντοτε πτερουγίζει ἀνωθεν τοῦ Παρθενῶνος τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀμέσως ἅμα τῷ ἀγγέλματι αἱ ψυχὰ σταματοῦν τὴν διαβάσιν των. Αἱ μαρφαὶ τούτων λαμβάνουν ὄψιν ζωντανῶν πεθαμένων. Βαθμιαίως καὶ πάλιν αἱ ὄψεις αὐτῶν ἀποκοτῶν ἕως Στωϊκῶν ἐτοιμοθανάτων, οἱ ὅποιοι, — κακῇ τῇ μοῖρᾳ — ἀποφασίσει ἐνδόμων καὶ ἀσυνειδήτων δικαστῶν, καταδικάζονται εἰς θάνατον. Ἡ προαίθεσις τῆς τελικῆς καταστροφῆς τῆς δραματικῆς τόσον, ὅσον καὶ καρτερικῆς Ἑλλάδος, ἔφερε τὰ πνεύματα αὐτῶν πτερουγίζοντα ἀνωθεν τοῦ Παρθενῶνος, νὰ ἀκούσουν τὰς γοεράς καὶ ἀπέλπιδας κραυγὰς τοῦ Ἐθνικοῦ τῆς πένθους, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Ὑψηλοῦ καὶ λατρευτοῦ αὐτῆς τέκνου. Εἰς τὸ μέσον ὁ ἐνδοξὸς καὶ ὑπερήφανος Παρθενῶν ρίπτει τὰς ἰσχυρὰς αὐτοῦ μαρμαρυγὰς εἰς τὸ ἀπελπεῖ ἐκ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγωνίας πρόσωπον τοῦ λατρευτοῦ καὶ ἠρωικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, Ἀειμνήτου, Ἀθανάτου Δημητρίου Γούναρη, ὅστις καὶ λαμβάνει τὴν ἐντολὴν παρὰ τῶν λοιπῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων, εὐθὺς ἅμα τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Σεπτοῦ Βασιλέως, νὰ καλέσῃ τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀθανασίαν. Ἴδου διατὶ στρέφον, καὶ ἀνωθεν τοῦ Παρθενῶνος, τείνει ἱκέτιδας χεῖρας

εις τὸ σιόφος πρὸς τὸν Ἐθνομάρτυρα Βασιλέα. Καλεῖ τὸ πνεῦμα Αὐτοῦ νὰ συναντήσῃ τὰ πνεύματα τῶν ΕΞ μαρτύρων τῆς Ἐλευθερίας, ὡς ἐβδόμων καὶ Τούτων μάρτυρος τῶν Ἐθνικῶν περπωμένων... Τὸ μνημεῖον τοῦ Φιλοπάτου ἱσταται δεξιὰ τοῦ ζωντανοῦ μαρτύριου, βοθῶν, ὡς αἰώνιος, ἄφωτος μάρτυς τῶν ζωντανῶν μαρτύρων. Εἰς τὸ βάθος, ἡρεμος, μελαγχολικός καὶ ἀγνόθαμπος ὁ Σαφονικός, παραστέκει ὡς ὕψος τάφος τοῦ κοσμοϊστορικοῦ δράματος. Βαθύτατα δὲ θλιμμένος ἀκίνηται. Τὰ εὐθυτενή, τὰ ἀλύγιστα κεκαρίσσια, τὰ αἰώνια αὐτὰ σύμβολα τῶν τάφων ἀνὰ τοὺς αἰῶνας, χαρτερίζουν εὐλαβικά τοὺς Ἐπτὰ Μάρτυρας λυγίζοντα ἰσὺς ὑπερηφάνους κορυφὰς αὐτῶν, στέλλοντα ὄθεν, τὸν τελευταῖον αὐτῶν χαρτερισμὸν εἰς τοὺς Ἐπτὰ Ἦρωας. Πλασιοῦται δὲ ὁ Μέγας οὗτος πίναξ, μὲ τὸ ἅπλοιν Βυζαντινὸν κόσμημα τῆς αἴγλης τοῦ Βυζαντίου, φέρον εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ γωνίας τὸ Ὑψηλὸν Ὄνομα τοῦ ἸΒ' Αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου. Εἰς τὸ μέσον καὶ ὑπεράνω ἀκριβῶς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τὸ ὑπερηφάνον Βυζαντινὸν Στέμμα, τὸ ἄφαστον καὶ ἀμίμητον εἰς παντοδυναμίαν καὶ πολιτισμὸν διὰ μέσον τῶν αἰῶνων τῆς Ἀνθρωπότητος, ὁ ὑπερήφανος καὶ ἀείτητος δικέφαλος Ἀετός, πληγεὶς βαρύτερα ἅμα τῷ θλιβεθῷ ἀγγέλματι χωρίζεται εἰς δύο. Καὶ ἡ μὲν μία κεφαλή αὐτοῦ ἢ ἐκ δεξιῶν ἢ πρὸς Ἀνατολὴν προσβλέπουσα πληγεῖσα καρδίως, καταλείπει τὴν τελευταίαν αὐτῆς πνοὴν ἄνωθεν τοῦ ἱεροῦ Βομοῦ τοῦ δοξαζομένου Αὐτοκράτορος τοῦ Παρραμυθιοῦ, Κωνσταντίνου ἸΒ'. Καὶ τὸ πνεῦμα Αὐτῆς νὰ πτερονηύσῃ μὲ τὸ τοῦ Ὑψηλοῦ μεταστάντος. Ἡ δὲ ἐτέρα ἢ ἐξ εὐωνύμων ἢ πρὸς τὴν Δύσιν προσβλέπουσα καὶ μετὰ καρτερικότητος καὶ εὐλαβείας ἀκροαζομένη, ἀνηφοῦσα τὸ θανάσιμον αὐτῆς τραῦμα, ἀνθίσταται καρτερικώτατα κρατοῦσα τὴν ἰσορροσίαν τῆς ὡς καὶ νὰ ἐλπίξῃ, ὡς καὶ νὰ προσοιδάναται, τείνουσα τὸ οὖς πρὸς τὸ ἄπειρον. Διατὶ τάχα ;... Ἄγνωστον, ἀνεξιχνίαστον, μυ-

στήριον; Τάχα νὰ ὑπάρξῃ ;... Ἄρα γε νὰ ζῆ ;... Καὶ ὁ Ἄδης τῆς ἀπαντᾶ... Ναί! ζῆ καὶ θὰ ζῆ αἰώνια στῆς ἀγνές ψυχῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποὺ τόσον πολὺ ἐλάτρευσε καὶ ἐλατρεύθη, λατρεῖται καὶ λατρεύεται. Ζῆ ἡ ψυχὴ του ζῆ τὸ αἷμα του μεταγαγισμένον... Ὡ ἀθάνατε Ὑψηλὲ νεκρέ. Καὶ πάλιν ἡ Αἴγλη τοῦ Βυζαντίου, τὸ ἅπλοιν πλασίον μὲ τὸ ἐπίχρῳσον κόσμημα αὐτοῦ, μὲ τὰς χροσὰς του ἀντανγείας καὶ λάμψεις μέσ' τὸ ἐπίμηκες τὸ τετραγωνικὸν αὐτοῦ κορνίζωμα, κλείνει εὐλαβικά τὸ δράμα τῶν δραμάτων τῶν Αἰώνων τῆς Ἀνθρωπότητος ..

Α. Α.

Περίληπτικὴ ἀνάλυσις τῶν λοιπῶν Ἐθνικῶν καὶ Ἱστορικῶν ἡμῶν πινάκων ἀνακαριστῶντων τὰ τελευταῖα Ἐθνικά δραματικά γεγονότα.

1. «ΟΙ ΝΙΚΗΤΑΙ» = σύνεισις καὶ τόλμη, συγκατάθεσις καὶ ἡρωϊσμός. 1—12 Μαρτίου 1935. — Ἀθῆναι — Στρατιῶν. Οἱ Κοι Κοι Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Π. Τσαλδάρης καὶ Ἀντιπρόεδρος Γ. Κονδύλης.

2. «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ» = Ἡ ἔνδοξος καὶ ἡρωϊκὴ ἀεροπορία μας βομβαρδίζουσα τοὺς ἐπαναστάτας, πειρατὰς κλπ. ἐπὶ τὸν ἔνδοξον Ἀσχηγόν της Στρατιῶν κ. Γ. Ρέππαν κτλ.

6. ΟΠΤΑΣΙΑ—ΟΝΕΙΡΟΝ—ΕΓΓΗΣ = I. Μεταξῶς κλπ.

ΣΗΜ. Οἱ ἐν τῷ παρόντι βιβλιαρίῳ ἀναφερόμενοι καὶ ἐκτιθέμενοι σήμερον ἐν τῇ Β' ΕΘΝΙΚῃ καὶ ἹΣΤΟΡΙΚῃ ἡμῶν Ἐκθέσει Ζωγραφικῆς πίνακές μας, εἶναι προῖον μᾶς ὀλοζλήθρον πενταετίας γιγαντιαίων πνευματικῶν, ἠθικῶν, σωματικῶν καὶ μέχρως ἀνεπαινορθώτου ἴσως καταστροφῆς οικονομικῶν προσπαθειῶν μας. Ἴδού τι παρουσάζομεν πρὸ τῶν εὐγενῶν ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεώς μας σήμερον.

Α. Α.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΟΔΗΚΗ ΑΤΑΛΑΝΤΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ «ΦΟΥΑΓΙΕ» ΔΗΜ.
ΘΕΑΤΡΟΥ Α' ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΑΥΤΟΥ
ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Πρός τόν Ἑλληνικόν λαόν, τόν άγνόν ιδεολόγον
μαχητήν. ώς καί προς πάντα εύγενή φιλέλληνα.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Β' ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙ-
ΚΗΣ, ἐν Ἀθήναις ἤδη ζωγραφικῆς ἡμῶν ΕΚΘΕΣΕΩΣ,
ἀπευθίνομαι σήμερον εὐθαρσῶς πρὸς Ὑμᾶς, τόν άγνόν, ιστο-
ρικόν καί ἐνδοξόν Ἑλληνικόν λαόν, ώς καί πρὸς πάντα εὐγε-
νή φιλέλληνα επισκέπτην ἢ μή, τῆς ιστορικῆς ἡμῶν ἐκθέσεως
μέ τὴν θερμωτάτην παράκλησιν ὅπως μοι ἐπιτραπῆ νά
ιστορίσω περιληπτικῶς τόν ἠθικόν ἀπολογισμὸν τῆς ἐν
τῷ «Φουαγιέ» Δημοτικοῦ Θεάτρον Πειραιῶς Α' Ἑθνικῆς
καί Ἱστορικῆς ἐκθέσεως ἐν ἣ τὸ πρῶτον ἐξετέθη καί ὁ
μέγας Ἑθνικός καί Ἱστορικός ἡμῶν πίναξ «ΕΙΣ ΤΗΝ
ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ».

Λέν πρόκειται ἔδῳ, καί οὔτε δράττομα τῆς εὐκαιρίας
νά περιαντολογήσω, καί δι' αὐτὸ ἀφίνο νά ὁμιλήσῃ ἢ
ζωντανῇ καί ὁμῇ γλώσσᾳ τῆς πραγματικότητος.

Ἀπόδειξις: Ἴδου ὅτι ἡμεῖς, ἕσπερον ἀπὸ ἐν ἔτος
ἀκριβῶς, θαρραλέοι, ἐμπνευσταί, ἐμψυχωταί καί συνθέταί

τῶν τελευταίων Ἑθνικῶν δραματικῶν γεγονότων, κατε-
χόμεθα σήμερον ἐπερήφανοι πρὸ Ὑμῶν, πρὸ τοῦ ἀνωτά-
του καθ' ἡμᾶς λαϊκοῦ κριτηρίου καί δικαστηρίου, πρὸ
τῆς πανισχύρου καί ἐπερηφάνου λαϊκῆς ψυχῆς, μετ' πλήρη
Ἑθνικὴν καί Ἱστορικὴν ἐκτίθειν. Ἐμπλεοὶ δὲ ἐνθουσια-
σμοῦ καί ὑπερτάτης συγκινήσεως, ἀναμένομεν ὅπως κρι-
νόμενοι παρ' Ὑμῶν, ἢ καταδικασθῶμεν ἰσοθῶς καί ἀνευ
ἔλεους ἢ ἀμφιθῶμεν ἐπαζίως παρ' Ὑμῶν καί δι' Ὑμῶν.

Ἡδὴ ἀρξόμεθα περιληπτικῶς τοῦ ἠθικοῦ ἀπολο-
γισμοῦ τῆς Α' Ἑθνικῆς καί Ἱστορικῆς ἡμῶν Ἐκθέ-
σεως Ζωγραφικῆς ἐν τῷ «Φουαγιέ» Δημοτικοῦ Θεά-
τρον Πειραιῶς 19 Μαΐου—12 Ἰουνίου 1934.

Εἶχομεν τὴν ἐξαρετικὴν τιμὴν τὴν 19ην Μαΐου 1934
νά φιλοξενηθῆ ἡ μικρά μας μέν, ἀλλὰ πρωτότυπος καί
μεγίστης Ἑθνικῆς καί Ἱστορικῆς σημασίας Ζωγραφικὴ
μας Ἐκθεσις ἐν τῷ «Φουαγιέ» τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρον
Πειραιῶς τεθεῖσα ὑπὸ τὴν εὐγενῆ προστασίαν Μεγάλης
Ἐπιτροπῆς ὡς καί τῶν Ἀρχόντων Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς
διαρκέσασα μέχρι τῆς 12ης Ἰουνίου 1934.

Ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις καί ἐπιβράβευσις πολυετῶν
κόπων καί μόχθων δι' ὅλα μας τὰ ἔργα καί ἰδιαίτερος
διὰ τὸν μέγαν Ἑθνικόν καί Ἱστορικόν ἡμῶν πίνακα
«ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΣΙΑΝ» ἀφορῶντα τὴν ἀποθέωσιν
τοῦ Σεπτοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Β' καί τῶν
ἀειμνήστων ΕΞ τυφειοσθέντων ὑπῆρξε κατὰ πολὺ ἀνωτέρα
τῆς προσδοκωμένης. Ὁ πίναξ οὗτος ὑπῆρξε τὸ καλλιζὸν
προσκύνημα. Θεσμὰ δάκρυα χιλιάδων ἐπισκεπτῶν, ἔρην-
σαν εἰς τὸ δάπεδον τῆς αἰθούσης τοῦ «Φουαγιέ» καί πρὸ
τοῦ Ἱστορικοῦ ἡμῶν ταμπαλό. Λυποθημία, γονυκλισία,
προσευχαί καί στίχοι ποιητικῆς ἐξάρσεως ἀτελείωτοι ἀπηγ-

γέλιθησαν πρὸ τοῦ ἀπεικονιζομένου ἐν τῷ πίνακι μας τούτῳ συγκλονιστικοῦ δράματος τῶν Ἑθνικῶν μας Μαρτύρων. Σεβαστοί, λευκοίκοι, ἔνδοξοι στρατηγοὶ καὶ ἐξέχουσα φυσιογνωμίαι παρήλασαν καὶ ἀποκαλυπτόμενοι πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἐκθέσεως, προσήρχοντο εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ τοῦ μεγάλου συγκλονιστικοῦ δράματος, τοῦ ἱεροῦ ἐν τῷ πίνακι ἡμῶν ἀπεικονιζομένου λειψάνου τῶν ἐπὶ ἀειμνήστων μεγάλων νεκρῶν μας καὶ μετὰ μεγίστης κατανύξεως ἀποθέτοντες πρῶτον θερμὸν ἀσπασμὸν κατέθετον εἰτα πλούσια μπουκέττα καὶ λαμπροὺς στεφάνους μετὰ παρθένα λουλούδια τῆς Ἀττικῆς πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ μαρτυρίου τῶν λατρευτῶν νεκρῶν. Σηναὶ ἀπεριγράπτου συγκινήσεως, πόνου καὶ παραγμοῦ ἀνθρωπίνης ψυχῆς καὶ ἀνώτεροι πάσης περιγραφῆς διημεῖσθαι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεώς μας καὶ δι' ἅμα τῷ ἀντικρῶματι τοῦ μεγάλου τούτου πίνακος. Αἱ ὀλίγα ὡς ἄνω γραμμαὶ εἶναι μία ἐλαχίστη λεπτομέρεια τῆς ὅλης ἐπικρατησῆς συγκινητικότητος καταστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐκθέσεώς μας. Ἦτο δὲ ἐπ' ἀνάγκης νὰ τὰς παραθέσωμεν ἵνα δώσωμεν ἀμυδρὰν μόνον ἰδέαν τοῦ παλαιῶν προσκυνήματος ἐνισχυομένου ἐκ παραλλήλου δι' ὅκτω ἀνεξαρτήτων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ ἐπαρχικῶν τοιούτων. Ἀλλὰ μᾶλλον σαφῆ, σαφειστάτην ἰδέαν τῆς πραγματικότητος δύναται τις νὰ ἔχη ἐκ τῶν διαφόρων ἀλανθαστῶν συζητήσεων τῶν φίλων καὶ μὴ, ἐπισκεπτῶν τῆς Ἐκθέσεώς μας. Ἀλλὰ σήμερον, ἔχετε πάντες πρὸ Ἑμῶν ζωντανὰς τὰς συλλήψεις, ὡμὴν τὴν πραγματικότητα τῶν ἱστορικῶν μας πινάκων. Δύνασθε ὡς ἐπισκέπται τῆς Ἐκθέσεώς μας νὰ γίνετε θαυμασταὶ ἢ ἐπικριταὶ μας ὡς αὐτόπται πλέον μάστιγες τῆς πραγματικότητος κοφεινότες ἐντελῶς εἰς τυχὸν φθονεροῦς διαδοσίας καὶ ἐμπαθεῖς κονδυλοφόρους. Δύνασθα μετὰ τὴν χαρακτηρισ-

ζουσαν ἓνα ἕκαστον ἐξ Ἑμῶν διαισθητικότητι νὰ κρίνητε καὶ δικαιολογήσητε μὴ πλήρως ὀλοκλήρῳ πενταετίαν προσπαθειῶν μας διὰ τὴν ἐκπόνησιν τῶν πρὸ Ἑμῶν ἱστορικῶν μας πινάκων, καταβαλόντες πάν ὅτι ἡδυνάμεθα νὰ καταβάλωμεν εἰς πνεῦμα, τέχνην, ἠθικὴν, χορῆμα κλπ. Οὐδεὶς δύναται νὰ συλλάβῃ ἔστω καὶ νοερώς ἀκόμη ἀκριβῆ τὴν εἰκόνα τῶν ὡς ἄνω κολοσσαίων ἰνσιῶν μας. Ἐξουδετέρωνον δὲ ταύτας ὁ ἄγνός ἡμῶν παλμὸς καὶ ἡ ἰερὰ ἡμῶν συγκίνησις τὰ δύο ταῦτα ἀπαραίτητα δι' ἡμᾶς στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ἐγγράντωναν μέσα μας τὴν ὑπερηφάνειαν α) διότι ὑπῆρξαμεν ἢ οἱ τυχερότεροι ἢ οἱ ἀτυχεότεροι ἴσως τῶν καλλιτεχνῶν ὅλων τοῦ κόσμου καὶ β) ἀκόμη περισσότερο διότι ἴσως ὑπῆρξαμεν οἱ μόνοι δυνατοὶ καὶ θαρραλεῖο ἐμπνευσταὶ καὶ συνθέται τῶν παρασκευαστικῶν γεγονότων, ποῦ μίαν ἡμέραν θὰ εἰδῶμεν ὡμὴν ἐν τῇ πραγματικότητι, ζωντανὴν εἰς σύλληψιν τὴν εἰκόνα αὐτῶν ὡς τῶν συγκλονιστικωτέρων δραμάτων τῆς ἀνθρωπότητος, ὅπως χρησιμύσοσιν, ὡς πνευματικὴ τροφή εἰς τὰς παρούσας ἀλλὰ καὶ ἐπερχομένας γενεάς ἵνα ἐγκύπτουσαι αὐτὰ ἐπ' αὐτῶν μελετήσωσι ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὰς δραματικώτερας σελίδας τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑθνους μας. Τοῦ Ἑθνους, τοῦ ὁποῖου κατὰ καιροὺς μανθραὶ σελίδες ἀνομιῶν ἀπανθρώπων κατεσπίλωσαν τὴν τιμὴν, τὴν δόξαν καὶ τὴν ὑπόστασιν ἀναγκάσασαι ὀλοκλήρῳ τὸν πεπολιτισμένον κόσμον νὰ ἐγερεθῇ καὶ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐναντίον τοῦ στυγερωτέρου τῆς ἀνθρωπότητος ἐγκλήματος, ποῦ δυστυχῶς διεπράχθη εἰς τὸ τότε δύσμοιρον Ἑλληνικὸν Ἑθνος. Τὸ Ἑθνος καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνου ποῦ ὑπῆρξεν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ὁ λαμπρὸς ἀκτινοβόλος πυρσὸς τῶν γραμμάτων, τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ τῶν λαμπρῶν πολιτευμάτων ὀλοκλήρῳ τοῦ κόσμου, ὀλοκλήρῳ τῆς γῆς, βάσει τῶν ὁποῖων σήμερον στηρίζεται ἡ τὴν τύχην τῶν Κρατῶν διέ-

πουσα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Βοᾷ ἀκόμη περὶ τούτου τὸ πρῶτον ἀμφικτυωνικὸν συνέδριον τῆς ἀρχαιοτάτης καὶ ἱστορικῆς (ἀλλὰ καὶ σημερινῆς) Ἀνθίλης στὴν Φθιώτιδα καὶ παρὰ τὰς ἐπίσης ἱστορικὰς Θερμοπύλας. Τῆς Ἀνθίλης ἐπαναλαμβάνω, ποῦ μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἀκόμη ἀπέβαλε τὸ τοῦ Τούρκου κατακτητοῦ ὄνομα — Μίρμαϊ — (ὡς μὴ ἐπιτραπῆ ὡς ἀπαραίτητος καίτοι ἐπουσιώδης καὶ ξένη πρὸς τὸ κείμενόν μου ἢ παρούσα μακρὰ ἀληθῶς παρεμβολή, ἀναγκαῖα οὐσα καὶ μὴ ἄσκοπος κατ' ἐμὲ ἐν προκειμένῳ ὡς διεξηγημένον τα ἐνθουσιώδη Ἐθνικὰ Ἱστορικὰ ἡμῶν συνασθίματα καὶ πεποιθήσεις). Ἦδη ἐπὶ τῆς οὐσίας. Ἴδου λοιπὸν ἡ προσπάθειά μας ὡς Ἐθνικὴ τοιαύτη. Ἴδου ἐν ὀλίγοις ἢ Ἐκθεσίς ταύτης οὐσα νομίζω ἀπαραίτητος ἐν προκειμένῳ σήμερον, ὅπως καὶ οἱ μὴ εὐτυχήσαντες τότε νὰ ἐπισκεφθῶν τὴν Ἐκθεσὶν μας, ἔχωσι μίαν μικρὰν ἔστω θεωρητικὴν ἰδέαν τοῦ Ἱστορικοῦ Ἐκείνου Παλλαϊκοῦ παραληρηματος. Αὐτὴν λοιπὸν τὴν Ἐκθεσιν θέλομεν, φρονοῦντες ὅτι ἔχομεν δικαιοῦματα, ὅπως καταστή, ἵνα δι' Ἑμετέρας ἀποφάσεως καὶ εἰσηγήσεως ἀρμοδίως τὴν ἐποστηρίξῃτε διττῶς, ἀγνὲ Ἑλληνικῆ Λαῆ καὶ εὐγενεῖς ξένοι Ἐπισκέπται καὶ Φιλέλληνες. α) Ἠθικῶς μὲν, ὅπως καταστή ὁ Πίναξ οὗτος Κρατικὸν Ἐθνικὸν Κεμήλιον καὶ κοσμήσῃ μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Ἐθνικῆς πινακοθήκης ἢ ἄλλου τινὸς Κρατικοῦ Ἱδρύματος πρὸς αἰώνιον καὶ διαρκῆ προσζύνημα Ἑμῶν τοῦ ἀγνοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ κλπ. ἐν τούτῳ θεωρητῆ παρ' Ἑμῶν, τῶν μόνων ἀρμοδίων, ὡς ἐπάναγκες μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ἐκθέσεώς μας. β) Οἰκονομικῶς ὅπως ἐνισχύσῃ δι' Ἑμῶν τὸ Κράτος, δύο πτωχοὺς ἤδη καλλιτέχνας διὰ τὴν κολοσσαίαν τῶν ταύτην Ἐθνικῶν προσπάθειαν ἀποζημιῶν αὐτῶν οὐχὶ τοὺς πολυτελεῖς καὶ πολυδαπάνους κόπους καὶ μόχθους τῆς θρησκευτικῆς αὐτῶν καλλιτεχνικῆς προσπαθείας, ἀλλὰ μόνον ἀδυστηρῶς τὰς καταβληθεῖσας δαπάνας διὰ τὸ ἔργον τῶν τούτο τὸ

ὁποῖον δὲν ἐξεπονήθη παρ' Ἑμῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἀλλ' ἵνα ἀποτελέσῃ τὸ ἱερότερον κειμήλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους. Διὰ τῆς Κρατικῆς οἰκονομικῆς καὶ δι' Ἑμῶν καὶ τῶν ἐν τῇ Ση Κυβερνήσει ἀρμοδίων ὡς ἀνω ἐνισχύσεως, συνενθαρρύνετε καὶ Ἑμεῖς δύο πτωχοὺς καλλιτέχνας στὴν ἡρωϊκὴν Ἐθνικὴν αὐτῶν προσπάθειαν, ἀναπανομένης οὕτω τῆς συνειδήσεώς των ἐπὶ τῶν διαφορῶν τῆς ἐνθέρου ἐποστηρίξεως Ἑμῶν, ὁμοῦ μετὰ τῶν εὐγενῶν ἐν τῇ Ση Κυβερνήσει καὶ μὴ προστάτων φίλων Βουλευτῶν καὶ Γερουσιαστῶν. Ἀρρηκτοὶ ἰδεολογικαὶ πεποιθήσεις τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Ἑμῶν Ἱστορίας, ἐπαγορεύουσιν Ἑμῖν σήμερον ὅσον ποτὲ ἄλλοτε τὸν γρανιτώδη ἐνιαῖον σύνδεσμον καὶ τὴν δι' αὐτοθυσίας ὑπεράσπισιν τῶν ἱστορικῶν πατριῶν θεσμῶν. Ἴδου Ἑμεῖς ὡς πρῶτοι σκαπανεῖς, ὡς φύλακες, ὡς ὑπερασπισταί, ὡς στρατιῶται, ὡς καλλιτέχναι καὶ Σᾶς βροντοφωνοῦμεν. Ἴδου τὸ ἔργον μας. Ἴδου ὁ ψυχικὸς μας καθρέπτης. Ἴδου ἡ ζολυμβύθρα τοῦ Σιλωάμ. Κατοπισθῆτε, ἀναβαπτισθῆτε, θεραπευθῆτε.

ΕΠΗΛΟΓΟΣ

Ἦδη τελευτῶντες συνεκφωνοῦμεν καὶ βροντοφωνοῦμεν μαζὺ Σας :

«Ζήτωσαν τὰ ἅγια, τὰ ὑψηλά, ἐπὶ 18 ἱστορικῶς αἰῶνας πάτρια θέσμιμα.

«Ζήτω ὁ ὑπερήφανος, ὁ ἀγνός, ὁ ἰδεολόγος, ὁ μαχητὴς Ἑλληνικὸς Λαός».

«Ζήτωσαν ἐν Ὑμῖν οἱ Ἑπτὰ Ἀθάνατοι Νεκροὶ οἱ Ἑπτὰ
μάρτυρες τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλληνικῆς μας πατρίδος. Οἱ ἀ-
μίμητοι, οἱ δυνατοὶ καὶ χαλύβδινοι ἐρμηνευταὶ τῆς ἀγνῆς
Ἑλληνικῆς ψυχῆς, οἱ παρήγοροι τοῦ λαϊκοῦ πόνου»:
«Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος».

ΛΑΚΗΣ ΑΤΑΛΑΝΤΕΥΣ